

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 r., 9 sierpnia 2018 r.

sprawy

W. K. (K.)

s. O. i A. z domu K.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 26 lutego 2018 roku w G. w trakcie rozmowy telefonicznej wielokrotnie groził pozbawieniem życia i zdrowia B. G. przy czym groźba ta wzbudziła u niej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

2. W dniu 27 marca 2018 roku w G. w trakcie rozmowy telefonicznej wielokrotnie groził pozbawieniem życia i zdrowia B. G. przy czym groźba ta wzbudziła u niej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

3. W dniu 26 lutego 2018 roku w miejscowości G. kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej, (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie 1 i 2 części wstępnej wyroku, przyjmując że stanowią ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu przy zast. art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

II. uznaje oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk i art. 86 § 1 i § 2 kk oraz art. 91 § 2 kk za zbiegające się ciąg przestępstw i przestępstwo wymierza oskarżonemu łączną karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy z wyłączeniem kat. AM na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie IV wyroku zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 lutego 2018 r. do dnia 9 sierpnia 2018 r.;

VI. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. G. kwotę 1.368,00 zł tytułem poniesionych wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

VIII. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 360 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 347/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony W. K. i pokrzywdzona B. G. w przeszłości tworzyli związek partnerski, z którego mają córkę A. lat 10. W 2012 roku związek rozpadł się, zaś pomiędzy byłymi partnerami zaczęło dochodzić do nieporozumień na tle wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią. W międzyczasie pokrzywdzona zaczęła się spotykać z innym mężczyzną, co W. K. miał jej za złe.

W lutym 2017 roku małoletnia córka pokrzywdzonej zdecydowała, że chce zamieszkać z ojcem W. K.. Wówczas pokrzywdzona chcąc mieć kontakt z córką dzwoniła do oskarżonego oraz jego najstarszej córki N. Z., gdyż małoletnia na czas pobytu ojca za granicą mieszkała właśnie u niej. Równocześnie pokrzywdzona zainicjowała postępowanie sądowe w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej nad córką. Mając na uwadze wulgarne i agresywne zachowanie oskarżonego względem pokrzywdzonej, ta zaczęła nagrywać ich rozmowy telefoniczne.

W dniu 26 lutego 2018 roku około godz. 9.00 do pokrzywdzonej ze swojego telefonu o numerze (...) parokrotnie zatelefonował oskarżony W. K., który spożywał alkohol. Pokrzywdzona sądząc, że oskarżony telefonuje w sprawie ich córki odebrała jedno z połączeń rozpoznając głos oskarżonego, który wskazywał, że ten znajdował pod wpływem alkoholu. Oskarżony zaczął bez powodu kierować wobec pokrzywdzonej słowa wulgarne, wyzywając ją m.in. słowami „dziwka, prostytutka”, a następnie kilkakrotnie zagroził jej m.in., że „roztrzaska twarz, rozrąbie na połowę” a także, że „przyjedzie do niej i siekierą rozjebie jej łeb”. Pokrzywdzona starała się w trakcie rozmowy zachować spokój informując oskarżonego, że kierowane wobec niej groźby są karalne. Po zakończeniu rozmowy, oskarżony ponownie zatelefonował do B. G. kierując wobec niej inwektywy.

B. G. obawiała się groźb i ich spełnienia bowiem w jej ocenie oskarżony był osobą nieobliczalną, zaś w przeszłości miały miejsce incydenty z jego osobą.

Wobec powyższego pokrzywdzona tego samego dnia zgłosiła się na policję składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa groźb na jej szkodę.

W ciągu dnia oskarżony wykonał ponad 80 połączeń na numer pokrzywdzonej.

Dowód:

notatka urzędowa – k. 1;

zeznania św. B. G. – k. 82-83;

CD z nagraniem rozmów – k. 6;

protokół oględzin - k. 35-37.

Tego samego dnia, około godz. 12.00 oskarżony spożył alkohol, po czym około godz. 13.30 wsiadł do swojego samochodu marki F. (...) o nr. rej. (...) i kierował nim jadąc ulicą (...) w G.. W tym czasie służbę patrolową pełnili funkcjonariusze policji K. K. (2) i Ł. K., którzy zauważyli jadący ulicą (...) samochód oskarżonego. Funkcjonariusze zatrzymali ów pojazd do kontroli. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu z ust oskarżonego został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I., które wykazało o godz. 13.37 - 0,51 mg/l i o godz. 13.55 - 0,57 mg/l. Oskarżony nie kwestionował przebiegu i legalności badania. Rozpytany na powyższą okoliczność oskarżony podał funkcjonariuszom, że tego dnia wypił tylko dwa piwa o godz. 9 i czuł się na siłach, aby jechać po córkę do szkoły.

Następnie oskarżonego przewieziono na KPP w P. gdzie przeprowadzono ponownie badanie na urządzeniu A2.0, które wykazało godz. 14.18 - 0,52 mg/l , 14:19 – 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

notatka urzędowa - k. 15;

wyjaśnienia oskarżonego – k.48;

protokół badania stanu trzeźwości – k 16,18.

Po złożeniu zawiadomienia w sprawie przez B. G. oskarżony W. K. nadal się kontaktował z pokrzywdzoną, jednak ta nie miała zastrzeżeń co do jego zachowania.

Dnia 27 marca 2018 roku w godzinach popołudniowych B. G. postanowiła zadzwonić do córki wykonując połączenie na telefon oskarżonego. Połączenie odebrała córka. Pokrzywdzona słysząc ton głosu córki próbowała ustalić przyczynę zachowania córki. W pewnym momencie w rozmowę włączył się będący w pobliżu córki W. K., zaczynając rozmowę od kierowania wobec pokrzywdzonej inwektyw, a po chwili zagroził jej pozbawieniem życia oraz utratą zdrowia, gdyż „rozrąbie ją siekierą, zabije, pobije po twarzy”. Pokrzywdzona starała się uspokoić oskarżonego ponieważ obok niego jest ich dziecko. Po zakończeniu rozmowy, oskarżony zadzwonił do pokrzywdzonej i zagroził wyzywając ją, że „przyjedzie do jej pracy i będzie szarpał za głowę, aż ją zabije, będzie ją bił i kopał po twarzy”. Dodał, że świadkiem tego będzie ich córka. Równoległe w ciągu dnia wysyłał również do pokrzywdzonej wiadomości tekstowe, które zawierały m.in obraźliwe wyzwiska, zaś w jednej z nich napisał, że przyjedzie do pokrzywdzonej w „3 minuty i oberwie jej łeb”. Pokrzywdzona odebrała groźby oskarżonego jako realne. Obawiała się ich spełnienia.

Dowód:

zeznania św. B. G. – k. 82-83,

CD z nagraniem rozmów – k. 13,34;

protokół oględzin - k. 35-37.

Oskarżony nie przyznał się do kierowania gróźb względem pokrzywdzonej B. G. i wyjaśnił, że w lutym 2018 roku na prośbę córki udał się pod szkołę językową w G. zastając na miejscu pokrzywdzoną szarpiącą małąletnią córkę. Gdy

dobiegł do nich wówczas pokrzywdzona zaczęła go wyzywać słowami wulgarnymi zaś on wziął córkę i odszedł. Dodał, że innych przypadków spotkania z pokrzywdzoną nie było, jak również, że nie groził pokrzywdzonej w żaden sposób, zaś w trakcie rozmów telefonicznych w stosunku do niego pokrzywdzona zachowywała się agresywnie.

W zakresie jazdy w stanie nietrzeźwości oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień w sprawie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego - k.48.

W. K. posiada wykształcenie zawodowe, obecnie pracuje poza granicami kraju jako cieśla szalunkowy, z wynagrodzeniem 6300 złotych miesięcznie, jest rozwiedziony, posiada czworo dzieci w tym jedno małoletnie na utrzymaniu, nie posiada większego majątku.

Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie.

Dowód:

dane osobo poznawcze – k. 50;

dane o karalności – k.52;

wyjaśnienia oskarżonego - k.48.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy przyjąć, że wina i sprawstwo oskarżonego W. K. przypisanych mu wyrokiem czynów, nie budzą żadnych wątpliwości. Wątpliwości nie budzą również i okoliczności popełnienia przestępstw.

Czyniąc ustalenia faktyczne, w zakresie przestępstw gróźb karalnych, Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach o charakterze obiektywnym, tj. zapisach rozmów telefonicznych. Należy wskazać, że z przebiegu rozmów nie wynikało, aby oskarżony był w ich trakcie prowokowany do agresji względem pokrzywdzonej. Dodatkowo znajdują one potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej, do których Sąd ze względu na ostre skonfliktowanie stron podszedł z dużą dozą ostrożności. W ocenie Sądu B. G. zeznawała w sposób spójny i wiarygodny starając się przedstawić zachowanie oskarżonego w sposób odpowiadający rzeczywistości. Świadek ów kierował się wyłącznie potrzebą obiektywnego przedstawienia zdarzeń, relacjonował okoliczności zdarzenia w sposób, który zdaniem Sądu nie budził jakichkolwiek wątpliwości, co do prawdziwości ich obserwacji, a brak jest okoliczności, które przemawiałyby za ich odmienną oceną. Zeznania pokrzywdzonej, co wcześniej już wskazano korespondowały z dowodami z dokumentów, tj. nagrań.

Mając na uwadze powyższe dowody Sad nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonych w zakresie czynów zarzucanych mu z art.190 §1 kk. Oskarżony zaprzeczył bowiem jakimukolwiek wypowiedaniu gróźb pod adresem pokrzywdzonej. Powyższe stoi w oczywistej sprzeczności z materiałem dowodowym. Nieistotnymi dla rozstrzygnięcia sprawy okazały się zeznania N. Z., córki oskarżonego albowiem podała, że nie była świadkiem żadnych gróźb wypowiedanych przez oskarżonego, co oznacza, że nie była obecna przy rozmowach telefonicznych stron, a będących przedmiotem niniejszego postępowania.

W zakresie czynu z art. 178a §1 kk Sąd oparł się na dowodach z dokumentów postaci notatki urzędowej oraz protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, a nadto wyjaśnieniach przyznającego się do winy oskarżonego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał więc, że W. K. w dniu 26 lutego i w dniu 27 marca 2018 roku w G. w trakcie rozmowy telefonicznej wielokrotnie groził pozbawieniem życia i zdrowia B. G., przy czym groźba ta wzbudziła u niej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. Tym samym oskarżony

zachowaniem swoim wypełnił znamiona czynu określonego w art.190 §1 kk. Przepis ten stanowi, że „Kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. W ocenie Sądu słowa wypowiedziane przez W. K. wzbudziły u pokrzywdzonej subiektywną obawę, że zostaną spełnione, a obawy te były obiektywnie uzasadnione, tzn. zarówno okoliczności w jakich groźby zostały wyrażone (stan nietrzeźwości oskarżonego, słowna agresja, wulgarność, przeplatanie groźb obelgami) jak i osoba grożącego robiły wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy. Tym bardziej, że oskarżony dopuszczał się już wcześniej wobec pokrzywdzonej rękoczynów, rzucił w nią kasą fiskalną. W tych okolicznościach groźby skierowane do B. G. wzbudziły w niej usprawiedliwioną obawę ich spełnienia.

Oskarżony działał przy tym w ramach ciągu przestępstw określonego w art.91 §1 kk z uwagi na fakt, że w niewielkim odstępie czasowym, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, popełnił przestępstwa gróźb karalnych, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Postępowanie dowodowe wykazało nadto, że oskarżony dnia 26 lutego 2018 roku w G. kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zatem zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.178a §1 kk, zgodnie z którym „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1); §2 stanowi zaś, że sąd uwzględni w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia cięższych na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd uznał, że kary 80 stawek dziennych grzywny za ciąg przestępstw z art.190 §1 kk oraz 60 za czyn z art.178a §1 kk wraz z orzeczoną karą łączną grzywny 120 stawek wdrożą oskarżonego W. K. do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znaczości stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynów, kara ta będzie współmierną odpłatą za ich popełnienie. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, Sąd wziął pod uwagę katalog okoliczności o tym decydujących, tj. rodzaj i charakter naruszonych dóbr, tj. bezpieczeństwa w komunikacji, wolności od strachu oraz sposób i okoliczności ich popełnienia: stężenia alkoholu, jazdę bezpośrednio po spożyciu alkoholu (tego samego dnia) oraz zagrożenie pokrzywdzonej w niezwykle wulgarny sposób. Okoliczności te w ocenie Sądu wskazują, że stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, był znaczny. Sąd, nie przydawał nadto znaczenia postawie oskarżonego w toku postępowania wobec oczywistości popełnienia przez niego czynu z art.178 a§1 kk i nieprzyznania się do czynów z art.190 §1 kk.

Ustalając oskarżonemu wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art.33 §3 kk jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Z tych względów Sąd orzekł, jak w pkt. I, II i III wyroku. Przy wymiarze środka karnego, tj. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B prawa jazdy z wyłączeniem kat. AM na okres 3 lat, Sąd miał na względzie treść art.42 §2 kk, stanowiącego, o obligatoryjnym, nie krótszym niż trzyletni zakazie prowadzenia pojazdów w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art.178a

§1 kk. Wobec zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy Sąd zaliczył okres zatrzymania tego dokumentu na poczet orzeczonego zakazu, na podstawie art.63 §4 kk.

Podobnie obligatoryjnym było orzeczenie świadczenia pieniężnego na podstawie art.43a §2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a §1, art.179 lub art.180, sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych.

Przepis art. 627 kpk nakazuje zasądzenie od oskarżonego nie tylko kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, ale również wydatków na rzecz oskarżyciela posiłkowego, jeżeli strona taka działa w postępowaniu. Ponieważ wydatki strony obejmują jej „uzasadnione wydatki”, w tym i koszty ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika (art.616 §1 pkt2 kpk), Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej B. G. kwotę 1368 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie VIII wyroku, a nadto deklarowana przez oskarżonego sytuacja materialna.